

Jaume Rodri. Jesús busca Jesús

Lluís Solà / Núvol

Edicions del 1984 acaba de publicar *Jesús busca Jesús*, Crònica d'una recerca perillosa, de Jaume Rodri. La pregunta que es fa Jaume Rodri és la següent: què passa en un país ocupat? Una pregunta elemental i fonamental. Una pregunta que cal aplicar a l'home Jesús, que fa temps que estudia.

Jaume Rodri ha donat molt a moltes causes. Les seves vocacions van des de l'home sempre disposat a lluitar a favor de la llibertat del nostre país fins a l'artista plàstic, al cineasta, al polític, en el sentit més noble de la paraula, al sociòleg i a l'escriptor. Doncs bé, en el llibre que acaba de publicar, *Jesús busca Jesús*, es troben plenament implicats tots aquests homes, i val a dir que aquesta conjunció era imprescindible. Un dels valors importants d'aquesta obra, un dels seus atractius evidents, és que cadascun d'aquests homes hi aporta el punt de vista i l'experiència corresponent. D'altra banda, la bibliografia de Jaume Rodri demostra que l'interès per la figura de Jesús no és pas superficial. Recordem només el llibre *L'evangeli segon Jaume Rodri* (1973), que forma part del mateix cercle de preocupacions.

Com el mateix text s'encarrega d'anunciar en el subtítol, l'objectiu fonamental del llibre és la "*Crònica d'una recerca perillosa*". En efecte, "*Jesús busca Jesús*" és una crònica i una investigació, una recerca de fons. Fins i tot una novel·la d'intriga, de lladres i serenos, amb assassinats i personatges que callen el que

sembla que saben. Però sobretot és un llibre explosiu, apassionant i fascinant. És explosiu pel terme de la recerca: l'home anomenat Jesús, l'home que, com Sòcrates o Buda, no va escriure res però del qual tants escrits parlen.

És un llibre explosiu en un sentit extern i en un sentit intern. En un sentit extern, qualsevol investigació que hom faci al voltant de la figura de l'home Jesús pot afectar d'una manera important el món occidental. I és que una part decisiva dels nostres valors i de les nostres formes de vida pertany al cristianisme, ens agradi o no. En un sentit intern, moltes persones del món occidental porten més o menys soterrada en algun lloc d'ells la pregunta: però qui era aquest Jesús? L'ona expansiva, doncs, d'una investigació d'aquesta mena és incalculable. Pot arribar a qualsevol lloc, a qualsevol persona. Perquè el que mou de cap a cap aquest llibre és una voluntat i una passió insubornables per poder trobar elements que ens facin menys enigmàtica la figura històrica de Jesús, qualsevol descoberta documentada sobre aquesta figura pot ser explosiva i perillosa. A la mateixa "crònica" de la recerca que l'autor ens explica ens ho deixa prou clar.

L'origen d'aquesta investigació és una intuïció. Aquest sentit o facultat rau entre el pur instint i l'intel·lecte i no refusa el tracte amb cap d'ells. Jaume Rodri, com a bon sociòleg i com a home que toca i vol tocar de peus a terra, escolta la intuïció. Observa la societat de prop i els moviments dels homes i de les dones que té al voltant, veu el seu país, la seva època. Coneix els problemes que l'assetgen, els té analitzats. La Palestina del temps de Jesús també era una terra ocupada. A partir de l'hel·lenització més o menys forçada per part del successor d'Alexandre el Gran, l'any 63 a.c. esdevé una província més de l'imperi romà. Roma hi vol imposar la seva llei, com a tot arreu. La pregunta que es fa Jaume Rodri és la següent: què passa en un país ocupat? Una pregunta elemental i fonamental. Una pregunta que cal aplicar a l'home Jesús, que fa temps que estudia.

L'observació directa de la realitat política i social contemporània i, en especial, de la realitat hispànica, li ensenya que els països, els pobles, no es deixen sotmetre amb facilitat. Ni ara, doncs, ni abans, com ens narra la història jueva. A la Palestina dels temps de Jesús també hi havia manifestacions, revoltes, lluites. Sobre això disposem de documentació clara i contundent. La connexió d'aquests dos fets encén l'espurna. Quina devia ser l'actitud de Jesús davant l'ocupació romana, cada cop més implacable? Formava part de la resistència? N'era un membre eminent? Estava al marge d'aquesta lluita?

Aquesta és la crònica perillosa que escomet el llibre. Un investigació que s'imposà a l'autor en una data concreta, l'any 1963, durant l'enterrament de la cantant Édith Piaf, com explica Jaume Rodri al començament de l'obra, i que no es clou fins al moment de redactar el text. Són molts anys, doncs, de treballar sobre una hipòtesi. Però la necessitat de saber i les passions importants són així, abassegadores. Durant tots aquests anys Rodri cerca informació, documents, opinions. Recorre les costes del mediterrani, fa expedicions al desert, parla amb persones de tota mena, passa aventures i perills per trobar suports documentals a la seva pregunta.

Justament el gran atractiu de "*Jesús cerca Jesús*" són les diverses capes de què està feta l'obra. La primera i la fonamental, és la de la recerca dels moviments i de les activitats de l'home Jesús. La segona capa són les persones amb qui n'ha parlat: Allende, Castro, Dalí, Xirinacs, Danielou, persones de totes bandes, doncs, en la pintura dels quals Jaume Rodri desplega el seu talent plàstic. La tercera capa són els viatges i els llocs que visita: Egipte, Israel, Palestina, el Sàhara, etcètera. Els incidents, els enigmes, els silencis i els perills reals i palpables apareixen sovint a la ruta de l'autor.

Tot fa pensar, però, que si bé el llibre es clou el 2014, la pregunta que engegà la recerca de Jaume Rodri continua vigent i ben viva, en ell i en la societat occidental. Encara que potser se la facin pocs. No ens podríem pas fer una idea de la societat en què vivim, i de les idees i sentiments que la configuren de fons, si no ens plantegéssim preguntes sobre els orígens dels cristianisme, encara que aquestes preguntes comportin dificultats i perills.

Jesús busca Jesús, Crònica d'una recerca perillosa, Jaume Rodri. Edicions de 1984.